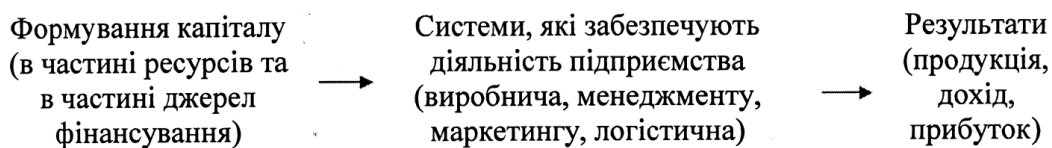

ОБ'ЄКТИ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ПІДПРИЄМСТВ ХАРЧОВОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ

Н.І. Жужукіна, канд. екон. наук
Національний університет харчових технологій

Турбулентність подій політичного, економічного, суспільного характеру загострили проблему безпеки. Потреба у захисті відчувається і на свідомому і на підсвідомому рівнях. За таких обставин суб'єкти підприємницької діяльності все частіше стають об'єктами різного роду загроз. Тому об'єктивно сформувалась необхідність впровадження заходів захисту бізнесу, спрямованих на створення протидії таким загрозам. Дослідженням проблеми економічної безпеки підприємств займалися вчені економісти Т.Т. Іванюта [1], А.В. Козаченко [2], Н.О. Лоханова [3], О.Ф. Новикова та ін.

Серед економістів відсутня усталена точка зору на складовій (об'єкти) економічної безпеки. З нашої точки зору визначати склад об'єктів економічної безпеки доцільно відповідно елементам процесу функціонування підприємства.

Таким чином, об'єктами економічної безпеки є :

- джерела формування капіталу : власні, запозичені, залучені;
- ресурси підприємства : основні та оборотні засоби, трудові ресурси; система маркетингу; система виробнича; система менеджменту; логістична система;

– фінансові результати : дохід, прибуток

Основні загрози для підприємств харчової промисловості згруповані за визначеними нами об'єктами економічної безпеки та наведені нижче.

Загрози для підприємств харчової промисловості по об'єктам економічної безпеки

Об'єкт економічної безпеки	Загрози для підприємств харчової промисловості
<p>Капітал джерела формування</p> <p>основні засоби</p> <p>оборотні засоби</p> <p>трудові ресурси</p>	<ul style="list-style-type: none"> – недоступність довгострокових позикових коштів; – низький рівень інвестицій; – високий рівень зносу основних засобів (вище 50%); – звуження можливостей реновації імпортним обладнанням через девальвацію гривні; – низька якість та обмежений асортимент сировини; – накопичення дебіторської заборгованості; інфляційні процеси; – низький рівень професіоналізму; невисокий рівень заробітної плати; застарілі системи мотивації та стимулювання.
<p>Системи виробнича</p> <p>маркетингу</p>	<ul style="list-style-type: none"> – відсутність вітчизняного ринку новітніх харчових технологій і відповідного устаткування, які забезпечать вихід на європейський рівень виробництва; низька зацікавленість виробників у розробленні, впровадженні та виробництві сучасного асортименту харчової продукції; повільне впровадження міжнародних стандартів якості; – звуження внутрішнього ринку через зниження платоспроможності населення; – звуження зовнішніх ринків через їх реструктурування: закриття ринку Росії, незбалансована структура запасів;
<p>логістична</p> <p>менеджменту</p>	<ul style="list-style-type: none"> – відсутність або дороговартісність транспортних засобів для швидкої логістики; – застарілі структури управління; – відсутність сучасних інструментів менеджменту.
<p>Результати: продукція</p> <p>фінансові результати</p>	<ul style="list-style-type: none"> – незбалансована структура товарних портфелів; – мала частка інноваційної продукції; – великий вплив зовнішніх факторів: податки, девальвація гривні, платоспроможність населення.

Запропоновані об'єкти економічної безпеки дали можливість визначити загрози в діяльності підприємств харчової промисловості по всім складовим

функціонування суб'єктів господарювання. Наведений перелік загроз засвідчує, що уникнення кризового стану потребує системного стратегічного аналізу і планування та високого професіоналізму менеджменту підприємств.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Іванюта Т.М. Особливості формування системи економічної безпеки на підприємствах харчової промисловості / Іванюта Т.М. // Наук. праці Нац. ун-ту харч. технологій. – 2011. – №41. – С. 63-67.

2. Козаченко А.В. Економічна безпека підприємства. Сутність і механізми забезпечення: монографія / А.В. Козаченко, В.П. Пономарьов, А.Н. Лещенко. – К. : Видавництво «Лібра», 2003. – 280 с.

3. Лоханова Н.О. Система управління станом економічної безпеки підприємства: проблемні питання, концепція розвитку / Н. Лоханова // Економіст. – 2005. – №2. – С. 52-56.
